

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین سلامت سازمانی و مسئولیت پذیری اجتماعی کارکنان با توجه به نقش تعدیلگر نوع استخدام (کارکنان رسمی و قراردادی) در شرکت خودروسازی سایپا آذین

محل انتشار:

فصلنامه چشم انداز مدیریت دولتی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

غلامعلی طبرسا - دانشگاه شهید بهشتی

الهام ترک تبریزی - دانشگاه شهید بهشتی

فرشید خمویی - دانشگاه خوارزمی

خلاصه مقاله:

یکی از مسائلی که امروزه پژوهش بر روی آن ضروری به نظر میرسد، مسئولیت‌پذیری اجتماعی کارکنان است. فضای بوروکراتیک و سلسله مراتبی بسیاری از سازمان ها باعث شده تا احساس تعهد و مسئولیت پذیری کارکنان در قبال سازمان و جامعه کمتر شود. این پژوهش با هدف تبیین رابطه بین سلامت سازمانی و مسئولیت پذیری اجتماعی کارکنان با توجه به نقش تعدیلگر نوع استخدام (رسمی و قراردادی) انجام شده است. جامعه آماری این تحقیق کارکنان واحد بازرگانی و واحد مهندسی شرکت خودرو سازی سایپا می باشند که به صورت تصادفی انتخاب شده اند و با استفاده از روش نمونه‌گیری ۱۸۳ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شد. جهت گردآوری داده‌های پژوهش از دو پرسشنامه استاندارد سلامت سازمانی بر اساس مدل هوی و همکاران و پرسشنامه مسئولیت پذیری اجتماعی بر اساس مدل کارول استفاده شده است. به منظور آزمون فرضیه‌های پژوهش از نرم افزار PLS استفاده شد. نتایج نشان داد که سلامت سازمانی بر مسئولیت‌پذیری اجتماعی کارکنان تاثیر مثبت و معناداری دارد. همچنین نقش تعدیل‌گری متغیر نوع استخدام (رسمی یا قراردادی) بر رابطه بین سلامت سازمانی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی کارکنان مورد تایید است؛ به طوری که اگر استخدام کارکنان به شکل رسمی باشد، تاثیر سلامت سازمانی بر مسئولیت‌پذیری اجتماعی افزایش می یابد و اگر نوع استخدام قراردادی باشد، تاثیر سلامت سازمانی بر مسئولیت‌پذیری اجتماعی کاهش خواهد یافت.

کلمات کلیدی:

سلامت سازمانی، مسئولیت‌پذیری اجتماعی، استخدام رسمی، استخدام قراردادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419902>

